

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 35)

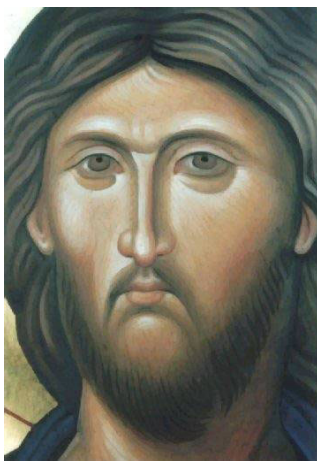
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Μάρτιος 2012

Η ΑΝΟΧΗ ΕΧΕΙ ΟΡΙΑ

Είναι λογικό, όταν κάποιος μας κάνει παράπονα, να τον προσέξουμε. Αν μάλιστα, αυτός που μας κάνει τα παράπονα δεν είναι ένας άπλως άνθρωπος, αλλά ο Θεάνθρωπος Χριστός, τότε πρέπει να συγκεντρώσουμε όλοκληρη την προσοχή μας. Ο Χριστός στο Ευαγγέλιο, παραπονιέται στον πατέρα του δαιμονισμένου παιδιού, γιατί τόσο καιρό δεν έτρεξε να του φέρει το παιδί του για να το κάνει καλά. Παραπονιέται στη γενιά των ανθρώπων, γιατί άφησε τον έαυτό της να παρασυρθεί στην απιστία και στη διαστροφή.

Σήμερα, μετά από δυο χιλιάδες χρόνια, που έχει χυθεί το αίμα μαρτύρων και έχει βιωθεί από τόσους αγίους ή ζωή του Χριστού, πόσο άδικαιολόγητοι είμαστε εμείς να παραμένουμε στην απιστία και στη διαστροφή; Γι' αυτό φωνάζει και πάλι παραπονούμενος ο Χριστός. Γονείς, γιατί δέ μου φέροντε τα παιδιά σας, να τα μεταμορφώσω; Δεν ξέρετε, ότι οποιαδήποτε παιδαγωγική σας, όσοδήποτε έξυπνη κι' αν είναι, χωρίς τη χάρη μου δε μεταμορφώνει τα παιδιά σας; Γιατί φροντί-

ζετε μόνο για την υλική διατροφή τους και παραμελείτε, σχεδόν τελείως, την πνευματική τους τροφή; Γιατί τα μαθαίνετε τόσες γλώσσες, χωρίς παράλληλα να τα μαθαίνετε και τη γλώσσα της αγάπης; Θέλετε αὖριο να σ'αβρίζουν εκτός από τα ελληνικά και στα γαλλικά, στ' αγγλικά και στα γερμανικά; Σύζυγοι, γιατί ξείτε με κρυφή διάσταση και δημιουργείτε στα παιδιά σας φοβερή διάσπαση; Κοινωνία, πού καυχίεσαι για τον σύγχρονο δυτικό πολιτισμό σου, γιατί κυβερνίεσαι με τόση αδικία, ανισότητα και διαφθορά; Άρχοντες, γιατί θυσιάσετε το λαό για το έγώ σας και δε θυσιάσετε το έγώ σας για το λαό σας; Κι' εσύ, λαέ βασανισμένη και κατά-

προδομένη, γιατί μένεις αιχμάλωτος στα πάθη σου και δεν φωτίζεσαι από το φώς μου, για να ανακαλύψεις τον αληθινό προορισμό σου; Δεν ξέρεις ότι για σένα ήρθα πρώτα επάνω στη Γη; Δεν ξέρεις ότι διψάω τη λευτεριά σου. Και τώρα, έλατε εδώ έσεεις μαθητές μου, όλων των αιώνων. Γιατί δέν χρησιμοποιείτε

(συνέχεια στην 7^η σελίδα)

Η «ΚΗΔΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» ΕΙΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ

Ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐφημερίδα Ἐστία (16-1-12) «Ἡ κηδεῖα τῆς Ἑλλάδος» ἀπετέλεσε τὸ κεντρικὸ θέμα καρναβαλιοῦ στὴν κομσόπολη Βεβτσάνι τῶν Σκοπίων στὸ πλαίσιο τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, κατὰ τὴ διάρκεια καρναβαλικῆς παρελάσεως. Παρουσιάστηκε ἓνα φέρετρο, τυλιγμένο μὲ τὴν σημαία τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ ἓνα κηδεῖοχαρτο, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται μεταξὺ ἄλλων «Καλὰ νέα. Ἀπόρροια, μετὰ ἀπὸ μακροχρόνια ἐνόχληση, μᾶς ἄφησε ὁ ἀγαπητὸς μας γείτονας, πρῶην τουρικὴ ἐπαρχία στὴν ἡλικία τῶν 181 χρόνων. Ἡ κηδεῖα θὰ τελεσθῆ στὸ κέντρο τοῦ Βέβτσανι στίς 13 καὶ 14 Ἰανουαρίου. Οἱ πενθοῦντες: Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσις, Η.Π.Α., Ρωσία, Σερβία». Μάλιστα οἱ συμμετέχοντες στὴν παράσταση ἔκαψαν τὴν ἑλληνικὴ σημαία μὲ τὴν ὁποία ἦταν τυλιγμένο τὸ φέρετρο. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐγίναν παρουσία ὑπουργῶν τοῦ μεγαλύτερου κόμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πολλῶν πρέσβων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἄλλων χωρῶν». Ἐμεῖς ὅμως διατὶ τοὺς ἀνεχώμεθα; Οὐδεμία διαμαρτυρία ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀπὸ τοὺς λαλίστατους πολιτικούς. Ἀλλὰ δὲν εἶχαμε καὶ οὐδεμία διαμαρτυρία ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας πολίτες.

ΠΟΣΟ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ Η ΦΘΟΡΑ

Ἐχει καταντήσει συνήθεια πλέον πρὸ μεγάλων ἑορτῶν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας νὰ σκηνοθετεῖται ἐν σκάνδαλον θρησκευτικὸν πρὸς διατάραξιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἡρεμίας τῶν χριστιανῶν. Πότε μὲ τὸν Καζαντζάκη, πότε μὲ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνή, πότε μὲ τὸν Ντα-

βίντσι καὶ πότε μὲ ἄλλο, κάτι θὰ παρουσιάσῃ τὸ βρωμερὸ καὶ σάπιο μυαλό τους, διὰ νὰ διαταράξῃ τὴν γαλήνην τῶν χριστιανῶν. Ἄνθρωποι ἄθεοι καὶ ἄπιστοι, ἐνοχλοῦνται ἀπ' τὴν πίστη καὶ τὴ ζωὴ τῶν χριστιανῶν καὶ θέλουν νὰ τὴ διαταράξουν. Ἔχουν τὴν κοσμικὴ δύναμιν νὰ ἀναζητοῦν καὶ νὰ ἀνευρίσκουν συμμάχους καὶ μέσα εἰς τοὺς χώρους τοῦ πλοῦτου, τῆς τέχνης, τῆς φιλοσοφίας, τῆς πολιτικῆς. Ταῦτα δυστυχῶς συμβαίνουν εἰς μίαν χώραν λεγομένην χριστιανικὴν, μὲ κατοίκους σχεδὸν ὅλους βαπτισμένους εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀναμένοντες σωτηρίαν. Εἶναι νὰ ἀπορεῖ κανεὶς μὲ τὰ παράλογα τῶν ἀνθρώπων. Πόσον προχώρησεν ἡ φθορά...

ΣΥΝΟΜΙΑΙΑ ΜΕ ΡΑΒΙΝΟ

Τὰ νέα προγράμματα σπουδῶν γιὰ τὰ θρησκευτικὰ σὲ Δημοτικὸ καὶ Γυμνάσιο ποὺ ἦδη ἐφαρμόζονται πιλοτικὰ καὶ σχεδιάζεται ἡ συνολικὴ ἐφαρμογὴ τους ἀπὸ τὴν ἐπόμενη χρονιά ἀλλάζουν ριζικὰ τὸ χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος. Οὐσιαστικὰ τὸ χριστιανικὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν μετατρέπεται σὲ ἓνα μάθημα θρησκευτολογικὸ - ἱστορικὸ. Οἱ θεολόγοι ποὺ σχεδίασαν τὰ προγράμματα αὐτὰ φρόντισαν ὥστε ἕνας μαθητὴς ποὺ τελειώνει τὸ Γυμνάσιο νὰ ἔχει βαθειὰ γνώση τῶν ξένων θρησκευμάτων καὶ κυρίως τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Πῶς ἄλλιῶς μπορεῖ νὰ ἐξηγήσει κανεὶς τὸ γεγονὸς ὅτι στὰ προγράμματα αὐτὰ προτείνεται γιὰ τοὺς μαθητὲς σὲ τρεῖς τάξεις τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαίδευσης ἡ ἐπίσκεψη σὲ Συναγωγὴ. Ἦδη γιὰ τοὺς μικροὺς μαθητὲς τῆς Γ' Τάξης Δημοτικοῦ τὸ πρόγραμμα σπουδῶν προβλέπει τὴν «ἐπίσκεψη σὲ ναό, συναγωγὴ ἢ τέμενος». Ἀλλὰ καὶ

στην ΣΤ΄ Τάξη του Δημοτικού πάλι ὁ μαθητὴς θὰ πραγματοποιήσει «Ἐπίσκεψη σὲ Συναγωγή καὶ συνομιλία μὲ ραβίνο». Τέλος, τὴν ἀμέσως ἐπόμενη σχολικὴ χρονιά, μόλις πάει Γυμνάσιο, στὴν Α΄ Τάξη καὶ στὰ πλαίσια τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν θὰ κάνει μιὰ «Ἐπίσκεψη σὲ Συναγωγή. Συζήτηση μὲ τὸν ραβίνο». Ἄν τυχὸν μετὰ ἀπὸ τόσες ἐπισκέψεις σὲ Συναγωγή δὲν ἔχει μάθει καλὰ τὸ «ναό» τῶν Ἑβραίων τότε, στὴν ἴδια τάξη, τὴν Α΄ Γυμνασίου, σὲ ἐπόμενη διδακτικὴ ὥρα θὰ ἐξετάσει τὸ θέμα «Μπαίνοντας σὲ μιὰ συναγωγή, σὲ ἓνα τζαμί». Βεβαίως ὅλα τὰ παραπάνω δὲν ἐνοχλοῦν καθόλου τοὺς ἐγχώριους προοδευτικάρους, ποὺ ἔχουν λυσσάξει μὲ τὴν Ἐκκλησία. Ἄς πηγαίνουν τὰ Ἑλληνόπουλα ὅπουδήποτε ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ναοὺς. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημά τους. Καὶ ρωτᾶμε τοὺς προοδευτικάρους καὶ τὸ ἀμαρτωλὸ καὶ ὑποπτο γιὰ τὸ ρόλο τοῦ Ὑπουργεῖο Ἑθνικῆς Ἀμαθείας ... Στις ἰσλαμικὲς χῶρες σέρνουν σὲ ναοὺς χριστιανικοὺς τὰ μουσουλμανόπαιδα. Ἥ μηπως στὸ Ἰσραὴλ συμβαίνει κάτι ἀντίστοιχο; (Στόχος, 26-1-2012)

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Ἡ Ἑλλάδα μὲ τοὺς πολιτικούς της καταστρέφεται οἰκονομικᾶ, ἀλλὰ καὶ πολιτιστικά, γιατί οἱ πολιτικοί μας ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν πολιτιστικὴ μας κληρονομιά, τὴν ἱστορία καὶ τὶς παραδόσεις μας. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν ἐπωφελοῦνται χῶρες σὰν τὰ Σκόπια, γιὰ νὰ κλέψουν τὴν ἱστορία μας, ἀφοῦ οἱ πολιτικοί μας τὴν περιφρονοῦν. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, σπουδαῖος γλύπτης κ. Γεώργιος Καλακαλλᾶς φιλοτέχνησε τὶς 6 προτομὲς τῶν ἀρχαίων Ἑλλή-

νων στὴν Ἀθήνα τὸν Αὐγουστο τοῦ 2002 ἐπὶ Δημαρχίας Ἀβραμόπουλου. Οἱ προτομὲς αὐτὲς εἶχαν τοποθετηθεῖ στὴν πλατεία Κοτζιά ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Μέγαρο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Ἡ κ. Μπακογιάννη ὡς Δήμαρχος τὸ 2004, μὲ πρόσχημα ... **(συνέχεια στὴν 7η σελίδα)**

Ν Τ Ρ Ο Π Η

«Ἡ πολιτιστικὴ κληρονομιά τῆς Θεσσαλονίκης προέρχεται ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία». Τάδε ἔφη αἰρετὸς πολιτικὸς ἀνὴρ. Ἔ, ὄχι καὶ τόση δουλικότητα. Ἡ νύμφη τοῦ θερμαϊκοῦ, ἡ συμβασιλεύουσα, ἢ πόλη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου μαγαρίστηκε γιὰ 482 χρόνια ἀπὸ τοὺς «φίλους» μας ὀθωμανοὺς, οἱ ὁποῖοι μετέτρεψαν τὶς ἐκκλησίες σὲ τζαμιά, ἔκαψαν, ἔσφαξαν, διέπραξαν ἀποτρόπαια ἐγκλήματα καὶ ἐπέδειξαν κτηνώδη συμπεριφορά. Ἡ Βυζαντινὴ Θεσσαλονικὴ «κληρονομιά τῶν μογγόλων». Τί κρίμα. Ὁ ἐκφραστής, μάλιστα, αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ἐτοιμάζεται νὰ τοποθετήσῃ στὴν πλατεία Ἀριστοτέλους, ἄγαλμα τοῦ αἰμοσταγοῦς Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὥστε νὰ αὐξηθοῦν, κατὰ τὴ δὴλωσή του, οἱ τουρίστες ἀπὸ τὴν γείτονα χώρα. Θὰ τρίζουν, ἀσφαλῶς, τὰ κόκκαλα τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῶν Ἑλλήνων, στὸν ὀπιθὸν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, τὸ παλικᾶρι τῆς Μακεδονίας, χρωστοῦσε τὸ «ὑΐξιν», ὅταν στὴν πλατεία ποὺ φέρει τὸ ὄνομά του, στὴν ἱστορικὴ πλατεία Ἀριστοτέλους τοποθετηθῆ τὸ ἄγαλμα τοῦ εἰδεχθοῦς σφαγῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἑλληνες, Μακεδόνες, Θεσσαλονικεῖς, γρηγορεῖτε. Ἀδελφοί Ἑλληνες Μακεδόνες, οἱ καιροὶ εἶναι πονηροί. Ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ὑπνηλία ἀποτελοῦν φαινόμενα διαλυτικά.

Στη δεκαετία γύρω στο 1980, σε μιὰ Μαιευτική Κλινική μεταβαίνει μιὰ νεαρά κυρία. 27 περίπου ἐτῶν, καὶ συναντᾷ τὸν Διευθυντὴ τῆς κλινικῆς ποὺ ἦταν γνωστὸς Γυναικολόγος, καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ κάμῃ τὴ γνωστὴ ἐπέμβαση τῆς ἐκτρώσεως ἐναντι μεγάλης ἀμοιβῆς, ἀφοῦ ἡ ἀμβλωσις ἦταν τότε ἀπηγορευμένη ἀπὸ τὸ νόμο. Ὁ γιατρὸς μαιευτῆρας, ποὺ ἦταν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ συμμετοχὴ στὰ Μυστήρια, ἀρνήθηκε καὶ τῆς εἶπε: - Κυρία μου, ἡ κλινικὴ μου εἶναι φωλιὰ ζωῆς καὶ δὲν θὰ τὴν κάνω σήμερα «σφαγεῖον». - Μά, εἶναι δικαίωμά μου, ἐγὼ τὸ ὀρίζω καὶ θὰ τὸ ὀρίζω... Ἄλλωστε, σεῖς θὰ πληρωθεῖτε καλά. Μοῦ φτάνει τὸ ἓνα παιδί, ἄλλο δὲν χρειάζομαι. - Δὲν γίνομαι συνένοχος στὴν ἁμαρτία σας. Μοῦ τὸ ἀπαγορεύει ὁ ὄρκος ποὺ ἔδωσα σὰν γιατρὸς καὶ ἡ συνείδησίς μου. Ἀνταπάντησε ὁ εὐλογημένος αὐτὸς Γυναικολόγος. Καὶ ἡ εὐκατάστατη κυρία ἔφυγε νευριασμένη, γιὰ νὰ βρῆ ἄλλο γιατρὸ γιὰ τὴν ἀμβλωσι. Ἀπὸ τότε πέρασαν δυὸ χρόνια. Ἐνα πρωινὸ δέχθηκε στὸ ἰατρεῖο του ὁ γιατρὸς τὴν ἐπίσκεψη μιᾶς μαυροφορεμένης γυναίκας. Τοῦ γιατροῦ τοῦ φάνηκε γνωστὴ καὶ πρὶν μιλήσει ἡ γυναίκα, τὴν θυμήθηκε. Μαζὶ τῆς ἦταν καὶ ὁ σύζυγός της, γνωστὸς μεγαλοεπιχειρηματίας. - Γιατρέ, μὲ θυμάσθε; εἶπε ἀργὰ καὶ μὲ πόνο ἡ κυρία. - Ναι, σὰς θυμᾶμαι. Ἀλλά, γιατί φορᾶτε μαῦρα καὶ εἶσθε τόσο καταβεβλημένη; - Γιατρέ, μὲ τιμῶρησε ὁ Θεός! Μετὰ τὴν ἐκτρωσι, ποὺ τὴν ἔκανα σὲ ἄλλη κλινικὴ, ὕστερα ἀπὸ ἓνα δῆμινο ἔχασα τὸ μονάκριβο παιδί μου, τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ καλπάζουσα λευχαιμία. Μέχρι τὴν Ἀμερικὴ πή-

γαμε, χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα... Ἀργότερα εἶδα καὶ τὰ χειρότερα. Λόγω τῆς ἐκτρώσεως ὑπέστη ζημιὰ ἢ μήτρα μου καὶ τώρα δὲν μπορῶ νὰ κάνω παιδί, γι' αὐτὸ καὶ ἦρθα σὲ σᾶς, γιὰ νὰ μὲ βοηθήσετε. Ἐσκυψε τὸ κεφάλι της καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ. - Μὴν κλαῖτε, κυρία μου. Θὰ προσπαθήσω ὡς γιαιτρὸς νὰ σᾶς βοηθήσω. Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ κάνετε κάτι, ποὺ εἶναι σοβαρὸ καὶ ποὺ θὰ βοηθήσει ἀποτελεσματικὰ στὴ ψυχοσωματικὴ σας θεραπεία. - Ὅ,τι θέλετε γιατρέ. - Θὰ πᾶτε σ' ἓναν Πνευματικὸ - Ἐξομολόγο καὶ θὰ πάρετε «ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» καὶ θὰ τηρήσετε τὸν κανόνα ποὺ θὰ σᾶς βάλῃ. Καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησι, τὴν ἄλλη μέρα, θὰ κάμτε αὐτὲς τὶς ἰατρικὲς ἐξετάσεις. Ἐφυγαν, καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἀπόγευμα πῆγαν στὸ Πνευματικὸ. Καὶ ἰδοῦ, μετὰ τῶν ἄλλων ὁ κανόνας ποὺ τοὺς ἔβαλε. Πρῶτον: Μὲ τὴν κληρονομία ποὺ θὰ ἔδιδαν στὸ τρίχρονο ἀγοράκι ποὺ ἔχασαν, θὰ ἐκτιζαν μιὰ νέα πτέρυγα σ' ἓνα νοσοκομεῖο, ὅποιο αὐτοὶ θὰ διάλεγαν. Δεύτερον: Θὰ ἔκαναν ὅσα παιδιά θὰ τοὺς χάριζε ὁ Θεός, χωρὶς ἀναστολὲς καὶ δισταγμούς. Δόξα τῷ Θεῷ λεπτὰ εἶχαν. Τρίτον: Θὰ ἐκκλησιάζονται, θὰ προσεύχονται, θὰ μελετοῦν τὴν Ἁγία Γραφή. Θὰ συμμετέχουν στὴν Θεία Κοινωνία (μετὰ τὸν κανόνα) καὶ θὰ κάνουν αὔξησι τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων στὶς ἐπιχειρήσεις τους. Καὶ ὄντως ἐτήρησαν τὶς ὑποδείξεις τοῦ Πνευματικοῦ κατὰ γράμμα. Καὶ ὕστερα ἀπὸ πέντε μῆνες ἔμεινε ἔγκυος ἡ κυρία καὶ ἐγέννησε ἓνα ἀγοράκι ποὺ πῆρε τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου παιδιοῦ. Ἀκολούθησαν ἄλλα τέσσερα, δηλαδὴ σύνολο πέντε παιδιά. Τρία

ἀγόρια καὶ δυὸ κορίτσια. Καὶ ἀπὸ τότε αὐτὴ ἢ κυρία κλαίει συνεχῶς... κλαίει ὅμως ἀπὸ ΕΥΤΥΧΙΑ. Πιστεύω, πὼς ὅλοι μας πήραμε τὸ διπλὸ μάθημά μας. Ἀφ' ἑνὸς τί μεγάλο ἔγκλημα εἶναι ἡ ἔκτρωσις καὶ ἀφ' ἑτέρου τί εὐλογίες γεννᾶ ἡ ἔλεημοσύνη σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν συμμετοχὴ στὰ πανάγια σωστικά Μυστήρια καὶ τὴν ἀπόλυτη ὑπακοή μας στὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ.

«ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΕ ΛΙΓΑΚΙ ΟΤΑΝ ΒΛΕΠΕΙΣ ΘΥΜΩΜΕΝΟ»

Διαποτισμένοι αὐτοὺς ὁ ὑπέροχος ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ τὶς ὑψηλές ιδέες, ἐμποτισμένος ἀπὸ τὰ νάματα τοῦ Εὐαγγελίου δίνει ἄριστα μηνύματα ζωῆς. Καὶ περιζεῖται ὅλη τὴν ὁμορφάδα τῆς ψυχῆς του σὲ μιὰ φράση. Ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς παροιμίες τοῦ λαοῦ μας εἶναι σταλαγματιὰ τῆς σοφίας του. Ὑπέροχοι κανόνες διαπροσωπικῶν σχέσεων. Ὅπως «παράμερισε λιγάκι, ὅταν βλέπεις θυμωμένο» ἓνα βῆμα πίσω... Εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νὰ ἀντιμετωπίσεις τὸν θυμὸ τοῦ ἄλλου. Κάνε διπλά. Ἄφησε τὸν νὰ περάσει. Τὸ ἀναμμένο σπῖρτο ἂν δὲν βρῆ μπροστά του τίποτε, θὰ σβῆση. Ἄν ὅμως, σταθοῦμε ἀπέναντί του, νὰ ἀναμετρηθοῦμε, θὰ ἔχουμε καταστροφές. Ὁ θυμωμένος καταργεῖ τὴν λογικὴ. Γι' αὐτὸ σὲ τέτοιες στιγμές, δὲν ἀξίζει νὰ ἀνταπαντήσης, νὰ σταθῆς ἀπέναντι καὶ νὰ ὑπερασπισθῆς τὴν ἀλήθεια, τὸ δίκαιο, τὰ δικαιώματα. Τὰ λόγια θὰ εἶναι χαμένα. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, νὰ παραμεριζῆς εἶναι σύνεσι. Νὰ κάνης βήματα πρὸς τὰ πίσω, εἶναι σοφία. Νὰ σιωπᾶς εἶναι ἀνδρεία. Ὅταν κάποιος χάνη τὸν ἔλεγχό του, ὅπως γίνεται μὲ τὸν θυμωμένο, εἶναι μωρία ν' ἀνοίξης ἢ νὰ συνεχίζεις συζήτηση μαζί του.

Δὲν θὰ ὀδηγήση πουθενά, ἢ μᾶλλον, μπορεῖ νὰ ὀδηγήση σὲ ὀδύνη, μπορεῖ σὲ τορπιλισμὸ σχέσεων ἀγάπης. Μπορεῖ νὰ εἰπωθοῦν λόγια ἐκατέρωθεν, ποῦ μόνον πληγὲς θὰ προκαλοῦν. Λοιπὸν, νὰ παραμεριζῆς λιγάκι, ὅταν βλέπεις θυμωμένο. Ἔτσι διασφαλίζεις τὴ γαλήνη σου, θωρακίζεις τὴν ἀξιοπρέπειά σου, προστατεύεις τὸ ἦθος σου, διατηρεῖς τὶς ἀρχές σου. Εὐχαριστεῖς τὸ Θεὸ γιὰ τὴν αὐτοκυριαρχία, γιατί μὲ τὴ δική Του Χάρι κρατᾶς τὸ φρένο τοῦ θυμοῦ. Ὁ θυμὸς γελοιοποιεῖ. Καὶ σίγουρα βοηθᾶς καὶ τὸν ἄλλο, γρηγόρα νὰ ξεθυμάνη, νὰ ἔλθῃ σὲ συναισθησι, νὰ βρῆ τὶς ἰσορροπίες του. Ἐξ' ἄλλου, φωτιὰ ποῦ δὲν τροφοδοτεῖται, σβήνει. Ἔτσι λοιπὸν, ἡ σοφία τοῦ λαοῦ μας γίνεται ὀδηγητικὸ φῶς. Σὰν μαθαίνῃ τὴν τέχνη τῆς ζωῆς, πὼς ὁ θυμὸς δὲν λύνει προβλήματα, ἀπεναντίας δημιουργεῖ πολλά, πὼς μὲ μιὰ σταγόνα μέλι πιάνεις περισσότερες μέλισσες ἀπὸ δέκα κιλά ξύδι. Ἡ σοφία τοῦ λαοῦ μας δίνει σήματα πορείας ποῦ διασφαλίζουν τὴν συνοδοιπορία μας, νὰ εἶναι ἤρεμη, γαλήνια, ξένοιαστη, μεσα σ' ἓνα κλίμα κατανοήσεως, συγγνώμης, ἀγάπης. Ἡ σοφία τοὺς εἶναι τὸ μυστικὸ μας γιὰ μιὰ ὁμορφὴ καὶ εὐλογημένη ζωή.

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Μὲ ἔκπληξι διεπίστωσα πὼς μιὰ καινούρια οἰκιακὴ συσκευὴ εἶναι ἔξυπνη. Καταλαβαίνει τί πρέπει νὰ κάνει καὶ πότε! Ἐψαξα μὲ περιέργεια νὰ βρῶ τὴν χώρα κατασκευῆς. ἦταν σίγουρα ἡ Ἰαπωνία, ἀλλὰ εἶχα ἓναν μικρὸ ἐνδοιασμὸ μήπως τελικὰ χώρα προελεύσεώς της ἦταν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἔκπληξις μου μετατράπηκε σὲ συγκίνηση, ὅταν διάβασα πὼς ἡ συ-

σκευὴ εἶναι ἐφευρέσεις καὶ κατὰ-σκευὴ ἑλληνική! Ἔνοιωσα περηφάνεια γιὰ τόσους Ἕλληνες πού μας κάνουν γιὰ τόσα θέματα περηφάνους, ἀκόμα καὶ γιὰ τὶς ἠλεκτρικὲς συσκευές. Κι' ὕστερα μὲ κατέκλυσαν ἄλλες σκέψεις. Πῶς γίνεται οἱ Ἕλληνες νὰ διαπρέπουν κι' ἡ Ἑλλάδα νὰ παρακαμάξῃ; Οἱ Ἕλληνες νὰ προχωροῦν μπροστὰ καὶ ἡ Ἑλλάδα νὰ μένει στάσιμη; Οἱ Ἕλληνες νὰ προκαλοῦν διεθνῶς τὸν θαυμασμὸ καὶ ἡ Ἑλλάδα τὴ δυσμένεια; Ποιὸς φταίει; Φταῖνε οἱ Ἕλληνες ποῦ δὲν χαρίζουν τὴν «δόξα» τους στὴν Πατρίδα; Φταίει ἡ Πατρίδα ποῦ δὲν ἀναγνωρίζει τὴν προσφορά τους; Μοιάζουμε νὰ ἔχουμε ἔμπειρους στρατιῶτες καὶ νὰ μὴν κερδίζουμε τὴν μάχη, νὰ ἔχουμε ταλαντούχους μουσικοὺς καὶ νὰ μὴν καταφέρνουμε στὴν συναυλία, νὰ ἔχουμε ἰκανοὺς ἀθλητὲς καὶ νὰ χάνουμε στὸν ἀγώνα. Τί κρίμα! Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὸ σύγχρονο παιδομάζωμα, τὸ κυνήγι ταλέντων ἀπὸ τὶς ἰσχυρὲς χῶρες ποῦ ἀρπάζουν μέσα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας – Πατρίδος τοὺς Ἕλληνες ἔφηβους, νικητὲς παγκοσμίων διαγωνισμῶν. Γιὰ ὅλα αὐτὰ σίγουρα δὲν φταῖνε οἱ πρωταθλητὲς, οἱ ἐφευρέτες, οἱ ἐπισημίμονες. Λεῖπει αὐτὸς ποὺ θὰ συντονίσει καὶ θὰ ἀξιοποιήσῃ τὶς διασκορπισμένες ἰκανότητες. Λεῖπει αὐτὸς ποὺ θὰ ἀναζητήσῃ καὶ θὰ προωθήσῃ τοὺς ἰκανοὺς, θὰ ἀναδείξῃ τὰ ἐπιτεύγματα, θὰ διαχειριστῇ τὶς ἐπιτυχίες. Ποιὸς φταίει γιὰ ὅλα αὐτὰ; Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ καθ' ἓνας ἀπὸ ἐμᾶς. Διότι ἀναδεικνύουμε ἀνάξιους πολιτικοὺς διὰ νὰ εἶναι καπετάνιοι στὸ πλοῖο, στρατηγοὶ στὴν μάχη, μαέστροι στὴ συναυλία. Ἡ λαϊκὴ παροιμία ἀναφέρει «ἀναλόγως τὸ χωριό, ὁ δάσκαλος, ὁ ἀστυ-

φύλακας, ὁ παπάς, ὁ βουλευτὴς». Καλὸ τὸ χωριό, καλοὶ οἱ ἄρχοντες. Κακὸ τὸ χωριό, κακοὶ οἱ ἄρχοντες.

ΤΟ ΚΑΝΤΗΛΙ

Σὲ παλαιότερες ἐποχὲς δὲν ὑπῆρχε Ὁρθόδοξο σπιτί ποὺ νὰ μὴν εἶχε τουλάχιστον μιὰ γωνιὰ μὲ τὶς ἱερὲς εἰκόνας καὶ μπροστὰ τοὺς τὸ καντήλι ἀναμμένο

διαρκῶς. Σήμερα, δυστυχῶς, ἄλλα πράγματα προέχουν ὡς ἀπαραίτητα μέσα στὸ σπιτί. Ὅμως, τὸ ἀναμματοῦ καντηλιοῦ δὲν εἶναι ἀπλῶς γιὰ τὸ καλὸ. Τὸ καντήλι ἔχει ἓνα βαθὺ χριστιανικὸ συμβολισμὸ καὶ μιὰ διαιρητικὴ ὑπόμνηση τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστοῦ, ποὺ φωτίζει κάθε ἄνθρωπο «ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον». Τὸ λάδι ποὺ καίει στὰ καντήλια μας, μᾶς θυμίζει τὸ ἄπειρο ἔλεος τοῦ ἁγίου Θεοῦ μας. Ὅταν ὁ Νῶε μετὰ τὸν «κατακλυσμὸ», κι' ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμη μέσα στὴν κιβωτό, ἄφησε νὰ πετάξῃ ἓνα περιστέρι, αὐτὸ γύρισε πίσω κρατώντας στὸ ράμφος του ἓνα κλαδί ἐλιάς. Καὶ ὅταν ὁ Κύριος προσευχόταν πότιζε μὲ τὰ δάκρυά Του τὸ ἴδιο δέντρο, τὴν ἐλιά, στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν. Ἄς μὴν ἀντικαταστήσουμε τὸ κανδήλι μὲ τεχνικὰ μέσα ποὺ δὲν ἔχουν κανένα συμβολισμὸ καὶ νόημα καὶ ποὺ δῆθεν μας βγάζουν ἀπὸ τὸν «κόπο» καὶ τὸν «χρόνο» τῆς μικρῆς μας αὐτῆς θυσίας πρὸς τὸν Κύριο καὶ τοὺς Ἁγίους Του. Σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ μας, ἅς καίει καὶ σήμερα τὸ καντήλι μας. Αὐτὸ ποὺ θὰ θυμίζει καὶ θὰ φανερώνει τὴν ὀλοψυχη εὐγνωμοσύνη καὶ τὴν ὀλοκάρδια ἀγάπη μας πρὸς

τὸν Θεό. Στὴ γωνιὰ ὅπου καὶ τὸ εἰκονοστάσι μας, ὅπου καὶ ὁ ἥσυχος τόπος τῆς προσευχῆς μας.

Η ΑΝΟΧΗ ΕΧΕΙ ΟΡΙΑ (συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)

... σωστὰ τὰ δυνατὰ ὅπλα ποῦ σας ἔχω δώσει, τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀλήθειας, γιὰ νὰ ἐξουδετερώσετε τὰ κάστρα τοῦ σατανᾶ; Δὲν ξέρετε, ὅτι ἓνας ἀληθινὸς ἅγιος μπορεῖ νὰ μεταμορφώσει ἓναν ὀλόκληρο κόσμο; Γιατί, λοιπόν, μένετε ἄπρακτοι; Γιατί; Ἔως πότε ἀνέξωμαι ὑμῶν;». Ὡς πότε θὰ σᾶς ἀνέχομαι; Προσέξτε, γιατί ἡ ἀνοχή μου ἔχει ὅρια. Δὲν ὑπάρχει χειρότερο πράγμα γιὰ σᾶς, ἀπὸ τὸ νὰ ἐξαντληθοῦν τὰ ὅρια τῆς ἀνοχῆς μου. Τότε σημαίνει πὼς εἶναι τόση ἡ διαστροφή σας, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει κανένα σημεῖο ἐπαφῆς σας μετὰ τὴν ἀλήθεια. Ἀλίμονο.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ **ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ** (Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3^η σελίδα)

... τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τῆς Ἀθήνας ξήλωσε τὶς προτομὲς, προκειμένου νὰ τοποθετήσῃ στὴ θέση τοῦς διάφορα κιόσκια, περίπτερα, ποὺ χρησίμευαν στὴν διεξαγωγή τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Μετὰ τὸ πέρασ ὅμως τῶν ἀγώνων ἔπρεπε – ὅπως εἶχε ὑποσχεθεῖ – νὰ ἐπαναφέρει τὶς προτομὲς στὴν θέση τους. Ἀπὸ τότε πέρασαν 7 καὶ πλέον χρόνια καὶ ὁ Γλύπτης Γεώργιος Καλακαλλᾶς ψάχνει μάταια νὰ βρεῖ ποῦ βρίσκονται καταχωνιασμένα ἢ πεταμένα τὰ δημιουργήματά του. Ἡ κ. Μπακογιάννη καὶ οἱ διάδοχοί της δὲν ἀπαντοῦν. Σήμερα, ἡ ... πολυπολιτιστικὴ Ἀθήνα, μπορεῖ νὰ ἐξαφάνισε τὶς προτομὲς τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων, ἀλλὰ βρῖθῃ ἀπὸ λα-

θρομετανάστες, ἐξαθλιωμένους καὶ ναρκομανεῖς ποὺ ἔχουν μετατρέψει σὲ γκέτο τὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας. Ἄλλοι κλέβουν τὰ δικά μας ἀγάλματα ὅπως ὁ περιβόητος Ἑλγιν γιὰ νὰ τὰ ἐκθέσουν στὰ μουσεῖα τους, κι' ἐμεῖς ἐδῶ, ἂν καὶ ἔχουμε τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες φιλοσόφους νὰ κοσμοῦν τὴν πλατεία Κοτζία, τοὺς ἐξαφανίζουμε. Ὁ κ. Νικήτας Κακλαμάνης, ὁ τέως δήμαρχος, ὄχι μόνον δὲν ἐπανέφερε στὴν θέση τοὺς τὶς προτομὲς, ἀλλὰ ἂν καὶ εἶχε ὑποσχεθεῖ ὅτι θὰ τοποθετοῦσε τὸν ἀνδριάντα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἔξω ἀπὸ τὸ πολεμικὸ Μουσεῖο δὲν ἔκανε ἀπολύτως τίποτε οὔτε γι' αὐτό. Ὁ δὲ κ. Καμίνης, σημερινὸς δήμαρχος τῆς Ἀθήνας, περισσότερο ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ ... μουσουλμανικὸ τέμενος στὴν πρωτεύουσα καὶ τοὺς λαθρομετανάστες, παρὰ γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τῶν ... ἐνταφιασθέντων ἀρχαίων φιλοσόφων. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Θησέα, τὸ ὁποῖο ἀρχικὰ εἶχε τοποθετηθεῖ στὴν πλατεία Συντάγματος ξηλώθηκε ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ καταχωνιάστηκε καὶ αὐτὸ σὲ κάποια ἀποθήκη. Πολιτικοὶ ταγοὶ ποὺ καταφρονοῦν τόσο χυδαία τὴν ἱστορία καὶ πολιτιστικὴ κληρονομιά τοῦ τόπου, ὀδηγώντας βίαια ἓναν ὀλόκληρο πληθυσμὸ νὰ ἀκολουθοῦν τὰ καπρίτσια τους, πρέπει νὰ καταδικαστοῦν στὴν συνείδηση τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τὴν Ἱστορία. Πέρασαν τοσα χρόνια ἀπὸ τότε καὶ οἱ προτομὲς ὄχι μόνο παραμένουν ... ἄφαντες σὲ ἀποθήκες, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἐνημερωθεῖ ὁ κ. Καλακαλλᾶς γιὰ ποῦ ἀκριβῶς βρίσκονται. Μάλιστα ὁ ἴδιος ἀνησυχεῖ εὐλόγως ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχουν πάθει ζημιὲς ἢ νὰ ἔχουν ὑποστεί φθορὲς ἀπὸ τὴν ὑγρασία (Ἐλεύθερη Ὁρα, 24-1-2012) Μερικοὶ θὰ σχολιάσουν καὶ θὰ ποῦν σήμερα δὲν ἔχου-

με νὰ φᾶμε, πεινᾶμε καὶ γιὰ τὰ ἀ-
γάλατα θὰ σκάσουμε. Ὅμως, εἶναι

λόγω τῆς ἀδιαφορίας μας ποὺ πει-
νᾶμε καὶ ὕλικά καὶ πνευματικά.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ

Τὴν Δευτέρα, 5 Μαρτίου 2012, σὲ
μιὰ σεμνὴ καὶ κατανυκτικὴ Τελετῇ,
ἐτελέσθη ἡ Κατάθεσις Θεμελίου
Λίθου τοῦ, ὑπὸ ἀνέγερσιν, Ἱεροῦ
Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἐνδόξων καὶ
Νεοφανῶν Μαρτύρων Ραφαήλ,

Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῆς Ἱερᾶς
Ἀδελφότητός μας, ὑπὸ τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῆς
καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κηφισίας, Ἀμαρουσίου κ' Ὁρωποῦ
κ.κ. Κυρίλλου.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Μὲ μετάνοια καὶ Ταπείνωση

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.15 π.μ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Κάθε Παρασκευὴ ἢ Ἀκολουθία
τῶν Χαιρετισμῶν στὶς 5.00 μ.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
Ἐκτὸς

1.00 - 4.00 τὸ μεσημέρι κλειστὰ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Δειψάνου

Κάθε Τετάρτη στὶς 5.00 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, Ἱστοσελίδα: www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Διευτῆς: π. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185,

e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς

συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς δ/νση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.